

PREBIVATI SA VATROM KOJA PROŽDIRE

(ISA. XXXIII 1. LAUTOV PREVOD.)

2. O Jehova, smiluj nam se; u tebe smo se uzdali; Budi naša snaga svakog jutra. Čak i spasenje naše už vreme nevolje.
3. Od tvog užasnog glasa narodi su pobjegli; Kada si se podigao, nacije su se raspšile.
4. Međutim tvoj plen će biti sakupljen kao što skakavac sakuplja; Kao što gusenica trči tamo i vamo, tako će oni trčati i zgrabiti ga.
5. Jehova je uzvišen; da, on boravi na visini; Ispunio je Sion sa sudom i pravdom.
6. I mudrost i znanje biće postojanost tvojih vremena, Posedovanje neprestanog spasenja; Strah od Jehove, to će biti tvoje blago.
7. Gledajte, silne ljude kako podižu tužnu vik; Glasnici mira gorko plaču.
8. Putevi su pusti; putnik je nestao; Raskinuo je savez; odbacio je ponudene gradove; O ljudima ne vodi računa.
9. Zemlja tuguje, usahnula je; Liban je posramljen, uvenuo je; Saron je postao kao pustinja; A Vasan i Karmil su lišeni svoje lepote.
10. Sada ću ustati, govori Jehova; Sada ću uzdići sebe na visinu; sada ću biti uzvišen.
11. Začetećete plevu, rodićete slamu; I moj Duh, kao vatra, će vas proždrtati.
12. I narodi će biti spaljeni, kao što je spaljeno vapno; Kao što je trnje posečeno, i proždrtano u vatri.
13. Čujte, vi koji ste daleko, moja dela; I priznajte, vi koji ste blizu, moju moć.
14. Grešnici su pogođeni strahom; Užas je obuzeo licemere; Ko među nama može izdržati ovu proždirtu vatra? Ko među nama može izdržati ova neprekidna spaljivanja?
15. Onaj ko hoda u savršenoj pravednosti, i govori ispravne stvari; Ko prezire dobit od tlačenja; Ko otresa svoje ruke od mita; Ko zapušava svoje uši na krvavu ponudu; Ko zatvara svoje oči protiv pojavljivanja zla.

16. Njegovo prebivalište biće na visokim mestima; Utvrđena od stena biće njegova uzvišena tvrđava; Njegov hleb će biti propisno nabavljen; njegove vode neće nestati.

MILOST UZDAJUĆIMA

MOLITVA sa kojom ova lekcija počinje nije uzaludna, jer smo uvereni, „Onoga ko se uzda u Gospoda, milost će okruživati.“ Čak i u grešnom čoveku, sama činjenica uzdanja čini nekog prijatno raspoloženim; ne možemo odoleti a da ne budemo privučeni ka onom ko pokazuje poverenje u nas; to nas stavlja, takoreći, na našu čast. Šta se onda može reći o Bogu, čija priroda je ljubav, i koji uživa u milosti! On takođe ne može činiti drugačije nego da čini dobro onima koji se uzdaju u Njega.

SVAKOG JUTRA NOVA

OVA milost traje zauvek, i neograničena je. Možemo se oslanjati na nju po volji. Mi smo stalno primaoci nje, jer „Zbog Gospodnje milosti nismo zatrti;“ „svakog jutra je nova.“ Plač. iii 22, 23. Ipak mi sami odlučujemo u velikoj meri koliko mnogo ćemo od nje da uživamo. Mi često prisvajamo samo malo, iako je količina u kojoj možemo uživati ograničena samo našom spremnošću da primimo. Ovde je molitva nadahnuta Svetim Duhom: „Neka milost tvoja, Gospode, bude na nama, kao što se u tebe uzdamo.“ Ps. xxxiii 22. „Gle, oko Gospodnje je na onima koji se njega boje, na onima koji se nadaju njegovoj milosti.“ Stih 18. Šta god nam Gospodnji Duh kaže da tražimo, možemo biti sigurni da će biti odobreno, jer kada „ne znamo za šta da se molimo kako treba,“ Duh nam dolazi u pomoć. Rim. viii 26. Da li želite neograničenu milost? onda se uzdajte u Gospoda bez uzdržavanja.

MILOST SVITANJA

„UZDAJTE se u Gospoda zauvek, jer u Gospodu Jehovi snaga je večna.“ Da, jer milost od Gospoda je snaga. „Jer koliko je nebo visoko nad zemljom, tolika je milost njegova prema o-

nima koji ga se boje.“ Ps. ciii 11. Dakle pošto je Gospodnja milost svakog jutra nova, on je naša snaga svakog jutra. Dakle „preko nežne milosti našeg Boga, preko kojeg nas je pohodilo svitanje sa visine,“ on daje znanje o spasenju svom narodu „preko oprostjenja njihovih greha.“ Luka 1 77, 78. Prema tome zora svakog jutra je uverenje za nas da je Bog milostiv za našu nepravednost. Pošto svetlo izvire sa istoka, to treba da bude podsetnik za nas na „svitanje sa visine.“ Zruci jutarnjeg sunca treba da nas podsećaju na „Sunce pravednosti,“ koje se diže sa ozdravljenjem u njegovim krilima. Mal. iv 2. Dakle svakog jutra nam Bog u svojoj beskrajnoj milosti daje uverenje o oprostjenju greha, i o nadlavajajućoj milosti. „Uistinu je slatka svetlost i ugodno je očima da gledaju sunce.“ Prop. xi 7.

GOSPOD NAŠA MIŠICA

REČ prevedena „snaga,“ u stihu 2, bukvalno je „mišica.“ Dakle nadahnuta molitva je, „Budi naša mišica svakog jutra.“ Kakvo predivno obećanje! Jer je svaka nadahnuta molitva obećanje od Boga. Božja milost je nova svakog jutra, a njegova milost je snaga; ali on radi više nego što samo jača našu mišicu: On sam obećava da će postati naša mišica. Zaista, „oni koji čekaju na Gospoda obnoviće svoju snagu.“ „Jer je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno.“ Fil. ii 13. Bog ima „moćnu mišicu;“ Njegova ruka je snažna (Ps. lxxxix 13); ali mislite o hrabrosti sa kojom bi neko mogao ići napred na svoj posao ujutru, koji zna da Bog nije samo sa njegove desne strane, već je zaista njegova mišica. Dakle, to samo na drugi način govori ono što smo naučili u Isa. xii 2. „Gospod Jehova je moja snaga i moja pesma; on je postao i moje spasenje.“

NEĆE biti teško za nas da vidimo koliko je ovo bukvalno tačno, ako samo stanemo da razmotrimo stanja naših života. Bog je naš život, i dužina naših dana. Pnz. xxx 20. Mi nemamo život u sebi; sve dolazi odgore. Mi jedemo Božju Reč, baš sam Hristov život, u žitaricama i voću. Tako je sva snaga koju bilo ko ima Božja snaga; jer jedino On ima silu. On je Svemoćni. Sva vlast na nebu i zemlji je Hristova. Naš nedostatak snage je, prema tome, zbog našeg neuspeha da živimo sa verom u Boga—da jedemo i pijemo Hristovo telo i krv verom. Molitva, „Budi naša mišica svakog jutra,“ treba da se moli svakog jutra, i to bi značilo da mi nameravamo da živimo samo po Božjoj Reči, pošto, kao i mana, ona nam dolazi sveža svako jutro. Tako naš svakodnevni život postaje za nas zakletva večnog spasenja. „Dok postoji život postoji nada,“ zato što je sam život nada.

„MUDROST JE ZAŠTITA“

„MUDROST i znanje biće postojanost tvojih vremena.“ Znanje je zaista moć, pod uslovom da je pravo znanje. Mudrost je zaista moć, jer je Hrist, Božja mudrost, Božja sila. 1. Kor. i 24. „Jer mudrost je zaštita, i novac je zaštita, ali vrlina [prednost] znanja je u tome što mudrost daje život onima koji je imaju.“ Prop. vii 12.

Koliko mnogo postojanosti mudrost daje?—Razmotrite nebesa i zemlju, Božja dela, i videćete; jer „On je svojom mudrošću svet utemeljio i svojom razboritošću nebesa razapeo.“ Jer. x 12. Poslednja poruka, poslednja objava Jevanđelja, poziva ljude glasnim glasom da daju slavu Bogu, „i poklonite se njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.“ Otk. xiv 7. Mi treba da prepoznamo Boga u njegovim delima, da verujemo sili i mudrosti koji su se pokazali u najmanjem cvetu ili najmanjem insektu, kao i u sjajnim nebeskim telima. Znanje o Bogu je mudrost i snaga i bogatstvo. Jer. ix 23, 24. Ta mudrost koja ih je napravila i podržava ih, takođe će održati nas, ako se uzdamo u njega.

„Ta ruka koja tvorevinu nosi, Dobro će čuvati njegovu decu.“

VITALNO PITANJE

„Ko će među nama prebivati sa vatrom koja proždire? Ko će među nama prebivati sa gorenjima večnim?“ Neko bi prirodno rekao da je takva stvar nemoguća; ali Gospod kaže da neki mogu i uradiće to. Ko su oni? To je onaj koji hoda u pravednosti, baš „pravednosti koja je od Boga kroz veru“ (Fil. iii 9), koji govori ispravne stvari, koji neće imati ništa sa bilo čim dobijenim prevarom, ko ne može biti potkupljen, i ko neće slušati o krvavim delima, ili gledati na zlo. Takav neko može živeti u večnoj vatri, i biti spokojan usred proždirućeg plamena.

NEMA BUDUĆNOSTI ZA ZLE

OBRAZLOŽITE posebnu pažnju da samo pravedni mogu boraviti sa večnom, proždirućom vatrom. Zli će pretrpeti osvetu večne vatre,—biće bačeni u vatru koja nikada neće biti ugašena,—ali oni ne mogu boraviti tamo; vatra će ih proždriati kao plevu. „Kao posečeno trnje biće u vatri spaljeni.“ Ne postoji prema tome večnost za zle. „Prestupnici će biti zajedno uništeni: kraj [bukvalno, „buduće vreme“] opakih biće propast.“ Ps. xxxvii 38. Dakle na često ponovljeno pitanje, „Gde ćeš provesti večnost?“ može biti samo jedan odgovor. Oni koji će je provesti bilo gde provešće je u Božjem prisustvu, boraveći u njemu i njegovom svetlu; oni koji ne žive u njegovoj pravednosti, ne boraveći u skrovitom mestu Svevišnjeg, neće nigde provesti večnost. „Biće kao da ih nije ni bilo.“ Avdija 1:16. „Jer još samo malo i neće više biti zlog; jeste, pomno ćeš tražiti mesto njegovo, ali ga neće biti.“ Ps. xxxvii 10. „Jer evo, dolazi dan koji će kao peč goret; i svi oholi, jeste, i svi oni koji zlo čine, biće strnjika: dan koji dolazi spaliće ih“, govori Gospod nad vojskama, 'da im ne ostane ni korena ni grane.'“ Mal. iv 1. Ipak pravedni će boraviti u toj istoj vatri u sigurnosti, i grejaće se u njenoj zahvalnoj toplini kroz večnost.

VATRA BOŽJEG PRISUSTVA

UPOREĐIVANJEM Isa. xxxiii 14-16 sa Ps. xv 1-5 i xxiv 1-5, biće viđeno da su ljudi koji borave sa proždirućom vatrom i večnim gorenjima, isti ljudi koji „izlaze na Gospodnju goru,“ i prebivaju u njegovom šatoru. Tako

mora biti da je večna, proždiruća vatra u šatoru, skrovitom mestu, od Boga. Upravo to je slučaj. Hajde da sakupimo par tekstova iz Pisma koji pokazuju to.

Stih 11 iz ovog poglavlja, prema Lautovom tumačenju, kaže, „Moj Duh, kao vatra, će vas proždriati.“ Ovo se slaže sa Isa. xi 4: „Udariće zemlju palicom svojih usta, i dahom svojih usana pogubiće zlikovca,“ i 2. Sol. ii 8, koji kaže da će Gospod pogubiti „tog bezakonika“ „duhom svojih usta.“

„Naš Bog je vatra koja proždire.“ Jevr. xii 29. Spustio se na Goru Sinaj u vatri (Izl. xix 18), i govorio je narodu „iz sredine vatre.“ Pnz. iv 12; Stih 22. „Iz desnice njegove izbijao je vatreni zakon za njih.“ Pnz. xxxiii 2.

Gospod „među [ili na] heruvimima sedi.“ Ps. xcix 1. Kada je isterao Adama i Evu iz Edenskog vrta, „postavio je istočno od edenskog vrta heruvime i plameni mač, koji se okretao na sve strane, da čuvaju put do drveta života.“ Post. iii 24. To je bio znak njegovog sopstvenog prisustva; na to mesto su Adam i njegova porodica došli da se klanjaju, i odatle je Kain otišao od prisustva Gospoda.

Gospod vlada u pravednosti, i „vatra ide pred njim i sagoreva neprijatelje njegove uokolo,“ i brda se tope kao vosak pred prisustvom Gospoda. Ps. xcvi 1-5. Dakle kada Hrist dođe, to je „da u plamenom ognju izvrši osvetu na onima koji ne poznaju Boga i na onima koji se ne pokoravaju jevanđelju našeg Gospoda Isusa Hrista.“ 2. Sol. i 8. Dakle na kraju, kada su zli svi okupljeni zajedno da se bore protiv Boga i Njegovog naroda, vatra dolazi dole od Boga iz neba, i proždire ih. Otk. xx 8, 9. U Isa. xxx 33 pročitali smo da „dah Gospodnji, kao potok sumporni“ pali Tofet.

Bog pokriva sebe sa svetlom kao sa očećom (Ps. civ 2), i prebiva u nepristupačnoj svetlosti za čoveka. 1. Tim. vi 16. Kada je Isaija video Gospoda, da sedi na njegovom prestolu, „dom se ispunio dimom“ (Isa vi 4), označavajući prisustvo vatre; a to je još dalje naznačeno činjenicom da su bića koja stoje iznad njegovog prestola „Serafimi,“ to jest, „gorući.“ Zapamtite takođe da je Bog išao pred Izraelom, da ga vodi, u stubu od vatre noću i u stubu od oblaka danju.

U tom Prisustvu, usred te vatre, Božji sveti će boraviti tokom večnosti, ali kako bi mogli da urade to, oni moraju ovde postati naviknuti na Božju slavu, čije je puna cela zemlja. Posmatrajući je postaju preobraženi u istu sliku „iz slave u slavu,“ i to od Gospodnjeg Duha. 2. Kor. iii 18. Gospodnje prisustvo proždire sve što je zlo, i tako ih njihovo boravljenje sa Bogom u ovom vremenu osposobljava za Njegovu nepokrivenu slavu. Sunčeva svetlost, koja uništava klice bolesti, svakodnevn je dokaz za nas o činjenici da Božja slava proždire zlo. Međutim oni koji odbiju da prepoznaju Boga onako kako je On sada otkriven, neće biti u stanju da istrpe dan njegovog dolaska, i biće proždriani.

DAKLE to je zaista večna vatra koja proždire zle, ali nije vatra posebno stvorena za tu svrhu, niti činjenica da je ona večna dokazuje da će oni koji pate od nje živeti večno, već upravo suprotno. Svi, i sveti i grešnici, biće usred nje, tako da će svi biti tretirani podjednako, i Bog ne može biti optužen za nepravdu; ali priroda po-

jedinca će utvrditi kako će vatra uticati na njega. Samo oni koji su postali preobraženi u Božju sliku, koji imaju njegov život kao njihov život, tako da su oni sudeonici Božanske prirode, delioci slave, biće u stanju da prođu kroz vatru nepovređeni, i, zapravo, da nastave boraviti u njoj. Oni su od iste prirode kao proždirući plamen, i zato mogu boraviti u njemu a da ne budu proždriani. Svi drugi će poginuti. Božja milost traje zauvek, i ono što ovekovečava postojanje onih koji postanu prilagođeni njoj, završava postojanje pobunjenih. Koliko je značajna, prema tome, poruka, „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer došao je trenutak njegovog suda.“

ELET DŽ. VAGONER